

Απάντηση στους 16 βουλευτές

ΑΡΧΕΙΟ ΜΟΝΙΜΕΣ ΣΤΗΛΕΣ 05.06.2011

Είναι εύλογα τα ερωτήματα που θέτουν οι 16 βουλευτές προς την ηγεσία του ΠΑΣΟΚ: Γιατί φτάσαμε πάλι στο σημείο μηδέν ύστερα από ένα χρόνο εφαρμογής του Μνημονίου; Και γιατί χρειάζονται πρόσθετα μέτρα για το 2011 και μεσοπρόθεσμα;

Μια πρώτη απάντηση είναι ότι το Μνημόνιο δεν απέτυχε, απλώς δεν εφαρμόστηκε. Στον πρώτο χρόνο εφαρμογής του, το έλλειμμα μειώθηκε με οριζόντιες περικοπές σε μισθούς και συντάξεις και με αύξηση της φορολογίας. Αυτά τα μέτρα από τη φύση τους είναι μη επαναλαμβανόμενα, απλώς προσφέρουν τον χρόνο που απαιτείται για να σχεδιαστούν διαρθρωτικά μέτρα μείωσης των δαπανών σε μόνιμη βάση. Τέτοια μέτρα όμως δεν σχεδιάστηκαν. Η κυβέρνηση δεν έκανε καμία προσπάθεια να επαναπροσδιορίσει τα όρια και τον ρόλο του κράτους. Καμία προσπάθεια να ανασυγκροτήσει τη δημόσια διοίκηση, με ταυτόχρονο περιορισμό των υπαλλήλων της. Καμία προσπάθεια να αφαιρέσει από το σπάταλο και αναποτελεσματικό κράτος δραστηριότητες που ο ιδιωτικός τομέας αποδεδειγμένα μπορεί να φέρει σε πέρας καλύτερα και φθηνότερα, όπως είναι η συλλογή των σκουπιδιών ή η διοίκηση των νοσοκομείων. Αν η κυβέρνηση προσπάθησε να εμποδίσει τη δημοσιοποίηση της επιστολής των 16 βουλευτών του ΠΑΣΟΚ, το έκανε για να συγκαλύψει την αδυναμία της να ανταποκριθεί στις απαιτήσεις του Μνημονίου, λόγω ενός μείγματος ανικανότητας και απροθυμίας.

Το έλλειμμα θα μειωθεί μεσοπρόθεσμα μόνο με την αποφασιστική συρρίκνωση του Δημοσίου. Το υπέρογκο δημόσιο χρέος είναι σύμπτωμα, όχι αιτία του προβλήματος. Η αιτία είναι το μέγεθος του κράτους και οι παρεμβάσεις του στην οικονομία. Χωρίς συρρίκνωση του κράτους, το χρέος θα ξαναδημιουργηθεί ακόμη και αν διαγραφεί εξ ολοκλήρου. Η κυβέρνηση όμως αποφεύγει τις αποφασιστικές παρεμβάσεις και παραμένει αδιόρθωτα προσηλωμένη στα συμφέροντα του κομματικού - συνδικαλιστικού κατεστημένου. Οι ΔΕΚΟ είναι ληστρικοί οργανισμοί, διοικούμενοι από αργόμισθους συνδικαλιστές που αποσπούν προνόμια εκβιάζοντας την κοινωνία. Αυτά τα προνόμια προσπαθούν να συντηρήσουν όσοι αντιμάχονται τις ιδιωτικοποιήσεις επικαλούμενοι το εθνικό συμφέρον. Ο ιδιωτικός τομέας δεν αντέχει άλλο να συντηρεί το υπερτροφικό και αντιπαραγωγικό Δημόσιο. Η εμμονή στις μετατάξεις αντί για απολύσεις του υπερβάλλοντος προσωπικού βαθαίνει την ύφεση, καθώς η κυβέρνηση επιβάλλει μπαραζ νέων φόρων για να το συντηρήσει.

Τη στιγμή που από τον Ιούλιο δεν θα υπάρχουν χρήματα για να πληρωθούν μισθοί και συντάξεις, η άμεση προτεραιότητα είναι το κλείσιμο ζημιολογών επιχειρήσεων και των άχρηστων δημόσιων οργανισμών, με ταυτόχρονη απόλυση του προσωπικού τους, με την ίδια αποζημίωση που πήραν οι 250.000 απολυμένοι του ιδιωτικού τομέα. Αν αυτά είχαν γίνει πριν από ένα χρόνο, δεν θα είχαμε φτάσει εδώ που φτάσαμε. Και δεν θα ήμασταν πάλι σήμερα αντιμέτωποι με το φάσμα της χρεοκοπίας.

* Η κ. Μιράντα Ξαφά είναι σύμβουλος επενδύσεων στην IJ Partners και ιδρυτικό μέλος της Δράσης.